

Når nu fru Charlotte Antonsen er så stærkt optaget af den her gruppe, hvorfor har hun så ikke trumfet det igennem og sagt til ministeren: Jeg tror, at de dygtige folk, vi har i Arbejdstilsynet, skal besøge vores rengøringsområder først, vores daginstitutioner, vores transportområder? Hvorfor er det lige, at de skal komme til sidst?

Det er jo det, der er problemet i den her sag. Hvis vi vendte det omvendt, kunne man måske forstå lidt af det, men man vender det totalt på hovedet, og det skal jeg stærkt beklage, hvad angår daginstitutionsfolkene, rengøringsassistenterne og chaufførområdet.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må godt nok indrømme, at jeg synes, jeg bliver mere og mere bekræftet i, at hr. Bjarne Laustsen ikke har læst lovforslaget. Det står mere og mere soleklart, og derfor skal hr. Bjarne Laustsen selvfølgelig være lidt undskyldt. Men det er sådan, at der i står lovforslaget, at vi starter med de 50.000 virksomheder. Sideløbende screenes de 20.000 virksomheder, som de grupper, hr.

Laustsen nævnte, er omfattet af. Det vil sige, at de er med fra dag et.

Selvfølgelig kan Arbejdstilsynet ikke nå dem alle sammen på ½ år eller 1 år, som hr. Bjarne Laustsen gerne vil. Vi tager dem sideløbende, og de er med fra dag et. Så der er ikke noget med, at de kommer til sidst. Det er en påstand, som hr. Bjarne Laustsen kommer med, der ikke er indhold i.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan jo kun forholde mig til realiteterne, og at det er utrolig kedeligt, at en god nordjysk kollega har ladet sig besnakke og forføre af nogle formål, som regeringen har. Et medlem af Dansk Folkeparti, der jo, når vi er ude i forsamlingshusene, taler de dårligt stillede sag. Men jeg kan åbenbart forstå, at når vi kommer herind, så hører det op. Så er man fuldstændig enig med regeringen i, at det her formål med screening er af en helt anden karakter.

Det er sådan, at man i den screening starter med dem, der kom ind sidst, og det er sundhedspersonalet. Det er det, der også står i loven. Det er det, det hele har gået ud på.

Jeg ved da udmærket, at Dansk Arbejdsgiverforening har forsøgt at få ministeren presset til, at vi skulle tage nogle af de gamle kerneområder inden for dansk industri og få dem udfaset først,

så de kunne komme af med afgiften. Så kunne man også udmærket stå på Venstres landsmøde og sige, at vi har forbedret erhvervslivets vilkår. Men ministeren holdt fast i, at vi starter med dem, der kom sidst ind.

Men jeg synes bare, at vi skulle have startet med daginstitutionerne, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted, rengøringsområdet og transportområdet. Der kunne sikkert være mange flere, men jeg nævner bare tre for ikke at komplicere det for meget.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan konstatere, at hr. Bjarne Laustsen læser det som en vis person læser Bibelen. Arbejds miljøreformen bliver læst på samme måde af hr. Bjarne Laustsen. Det er jo ikke noget med, at man forholder sig til lovens tekst. Lovens tekst siger klart, at de 20.000 virksomheder, som de her områder er omfattet af, bliver screenet sideløbende. Men hr. Bjarne Laustsen vil jo ikke erkende, at det står i teksten. Jeg vil foreslå, at hr. Bjarne Laustsen læser lovforslaget.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det må jo komme an på en prøve. Jeg tror ikke på det, for alt det, vi har hørt fra ministeren, er, at man vil lave den screening nøjagtig, som jeg har beskrevet her. Man vil starte med at screene de virksomheder – det var bl.a. Dansk Folkeparti, der gik ind og sagde, at vi vil ikke være med til at afskaffe BST-pligten, før man har besøgt virksomhederne. Derfor har ministeren været nødt til at tage fat i de virksomheder og tage dem fra den ende af, så de, vi i den tidligere regering sørgede for kom ind i BST – dem, der kom ind sidst – skal screenes først.

Derfor går der altså lang tid, inden de, der skal screene sideløbende, kommer ind. De er slet ikke med i de her prioriterede områder. De tager dem altså fra den anden ende af. Når man er blevet snydt i forhandlingerne, kan jeg godt forstå, at man reagerer, som man gør. Men det får vi altså ikke et bedre arbejdsmiljø af, og det får de omtalte grupper altså heller ikke et bedre arbejdsmiljø af.

Så kan vi selvfølgelig sidde og græde sammen over, at der bliver flere nedslidte rengøringsassistenter, der søger om at komme i foretræde for Arbejdsmarkedsudvalget – og hvad skal vi gøre ved det? Så kender vi svaret på det.